

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123203740
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4123203740.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu Mgr. Mareka Janigloša a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobcu: A. A., nar. XX. XX. XXXX, B. C. XX/XXX, C., zastúpeného JUDr. Jozefom Kóšom, advokátom, Mostná 29, Nitra, proti žalovanému: ČSOB Leasing, a.s., Žižkova 11, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 704 713, zastúpenému právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., Seberínho 1, Bratislava, IČO: 36 869 970, v konaní o návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu zo dňa 14. 11. 2023 proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 16C/39/2023-130 zo dňa 26. 10. 2023, takt

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) vyššie označeným uznesením zamietol návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia (I. výrok) a žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Zamietnutie návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia a priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému proti žalobcovi súd prvej inštancie odôvodnil odkazom na ust. § 334, § 339, § 343 ods. 1, 2, § 344 a ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj CSP).

3. Uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným dňa 03. 05. 2023 domáhal zrušenia zabezpečovacieho opatrenia, tvrdiac že odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že na základe uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 12C/112/2018-38 v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cb/Zm/11/2018 súd vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v obci a kat. úz. C., zapísaných v LV č. XXXX ako - byt č.7/III., o.č. 52 v celosti a k spoluvlastníckemu podielu 903/14939 na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku a tiež byt č. 8/III., o.č. 52 v celosti a k spoluvlastníckemu podielu 1686/14939 na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku v prospech žalovaného - ČSOB Leasing, a.s., a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči žalobcovi zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu vrátane príslušenstva uplatnenej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cb/Zm/11/2018. Konanie vedené na Okresnom súde Trnava bolo právoplatne skončené rozhodnutím Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoZm/3/2020 zo dňa 01. 03. 2022 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Trnava č. k. 25CbZm/11/2018 zo dňa 24. 02. 2020 a rozhodnutím Okresného súdu Trnava č. k. 25CbZm/11/2018 zo dňa 11. 02. 2020 tak, že súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných na zaplatenie žalovanej sumy vyplývajúcej zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu

vrátane príslušenstva. Pohľadávka ČSOB Leasing, a. s. bola na základe vyššie uvedených rozhodnutí vymáhaná v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade JUDr. Vojtecha Markoviča PhD.. Súdny exekútor vydaním upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 31. 03. 2023 v zmysle ust. § 61o ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu vedenú voči žalobcovi ukončil a zároveň v súlade s ust. § 61o ods. 2 Exekučného poriadku oznámil, že v konaní bola vymožená pohľadávka oprávneného (žalovaného) vo výške 69.602,01 eur, trovy oprávneného vo výške 1.954,97 eur a trovy exekútora vo výške 17.245,80 eur. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka oprávneného zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 vrátane príslušenstva, v dôsledku ktorej bolo vydané predmetné zabezpečovacie opatrenie, bola v celom rozsahu vymožená.

4. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že celá pohľadávka zo zmenky bola vymožená. Uviedol, že zabezpečovacie opatrenie zabezpečuje i príslušenstvo pohľadávky, ku ktorému okrem zmenkového úroku patria aj trovy súdneho konania. Nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania bol žalovanému súdom priznaný, ale doteraz nebolo rozhodnuté o jeho výške, a teda obava z ohrozenia výkonu práva pretrváva aj vo vzťahu k tejto časti pohľadávky, ktorá doteraz nebola ani sčasti vymožená/uspokojená. Navrhol, aby súd návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že svojim prvým rozhodnutím návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovel a zabezpečovacie opatrenie zrušil. Žalovaný podal proti uzneseniu, ktorým bolo zrušené zabezpečovacie opatrenie odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že po obstaraní súdnych rozhodnutí (na ktoré odvolací súd poukázal) s vyznačenou doložkou právoplatnosti, posúdi ich vplyv na konanie v predmetnej veci vrátane toho, či sa nariadené zabezpečovacie opatrenie vzťahuje i na príslušenstvo pohľadávky žalovaného, ktorým sú podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky (trovy súdneho konania vrátane súdneho poplatku za predpokladu, že o nich bolo právoplatne rozhodnuté). V kladnom prípade posúdi, či skutočne došlo k splneniu povinnosti žalobcu v zmysle právoplatných rozhodnutí.

6. Riadiac sa uvedeným právnym názorom súd prvej inštancie konštatoval, že:

- zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 12C/112/2018-38 zo dňa 17. 10. 2018 (zriadené v prospech žalobcu v uvedenom konaní, t. j. ČSOB Leasing, a.s., za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči žalovanému v uvedenom konaní, t. j. A. A. zo zmenky vystavenej dňa 07. 06. 2013 na zmenkovú sumu 47.694,39 eur vrátane príslušenstva uplatnenej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25CbZm/11/2018), a to k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného (žalobcu v tomto konaní o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia) vo vyššie označenom konaní:

- byt č. 7, výška spoluvlastníckeho podielu 1/1, 3.p., vchod: č.o. 52, v obytnom dome č.o. 52 so súpisným číslom XX, postavenom na pozemku - parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktorý sa nachádza v katastrálnom území C., obec C., okres C. a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, kat. úz. C., obec C.) vo výške 903/14939,

- byt č. 8, výška spoluvlastníckeho podielu 1/1, 3.p., vchod: č.o. 52, v obytnom dome č.o. 52 so súpisným číslom XX, postavenom na pozemku - parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, ktorý sa nachádza v katastrálnom území C., obec C., okres C. a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcele registra „C“ č. XXXX o výmere 303 m2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, kat. úz. C., obec C.) vo výške 1686/14939, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., D. C., vedený Okresným úradom Nitra.

- z rozsudku Okresného súdu Trnava pod č. k. 25CbZm/11/2018-112 zo dňa 11. 02. 2020 vyplynulo, že žalovaný v 2. rade (v tomto konaní žalobca) je povinný zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný) sumu 47.694,39 eur, zmenkové úroky vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy 47.694,39 eur od 15. 03. 2016 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 158,98 eur, to všetko do troch dní a žalovanému v 2. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01. 03. 2022, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave pod č. k. 31CoZm/3/2020-221 zo dňa 08. 02. 2022.

- z uznesenia Okresného súdu Trnava pod č. k. 25CbZm/11/2018-136 zo dňa 24. 02. 2020 vyplynulo, že súd opravil rozsudok Okresného súdu v Trnave č. k. 25CbZm/11/2018-112 zo dňa 11. 02. 2020 tak, že I.

bod výroku mal znieť, že žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 47.694,39 eur, zmenkové úroky vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy 47.694,39 eur od 12. 08. 2015 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 158,98 eur, a to všetko do troch dní.

- z rozsudku Krajského súdu v Trnave pod č. k. 31CoZm/3/2020-221 zo dňa 08. 02. 2022 vyplynulo, že odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením potvrdil a žalobkyni (v tomto konaní žalovaný) priznal voči žalovanému v 2. rade (v tomto konaní žalobca) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

- z upovedomenia o ukončení exekúcie pod sp. zn. 19Ek/415/2022, číslo konania 381EX271/22-25 zo dňa 31. 03. 2023 vyplynulo, že v konaní vedenom v prospech oprávneného ČSOB Leasing, a.s. v neprospech povinného (žalobcu) bola vymožená pohľadávka oprávneného vo výške 69.602,01 eur, trovy oprávneného vo výške 1.954,97 eur a trovy exekútora vo výške 17.245,80 eur.

- na výzvu súdu žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že neprišlo ani len k čiastočnému vymoženiu/uspokojeniu nároku žalovaného na náhradu trov konania vedeného Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25CbZm/11/2018.

- žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že trovy konania neboli predmetom exekučného konania, ktoré sa viedlo proti jeho klientovi a o existencii takejto pohľadávky ku dňu spísania odpovede nemal žalobca žiadnu vedomosť.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z obsahu návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, z doložených listinných dôkazov, pripojených súdnych rozhodnutí s vyznačenou doložkou právoplatnosti, ako aj s poukazom na záver odvolacieho súdu, dospel súd k záveru, že návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nie je dôvodný, pretože žalobca nepreukázal, že by odpadli dôvody, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. Z uznesenia pod č. k. 12C/112/2018 zo dňa 17. 10. 2018 jednoznačne vyplynulo, že súd zriadil záložné právo v prospech žalobcu (v tomto konaní žalovaný), a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky voči žalovanému (v tomto konaní žalobca) zo zmenky vystavenej na zmenkovú sumu 47.694,39 eur dňa 07. 06. 2013, vrátane príslušenstva uplatnenej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 29CbZm/11/2018, a to k vyššie označeným nehnuteľnostiam. Zabezpečovacie opatrenie sa teda týkalo zabezpečenia nie len samotnej pohľadávky, ale aj príslušenstva, ktoré boli uplatnené v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 29CbZm/11/2018.

Príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. S nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky sú spojené aj trovy súdneho konania. Ak je pohľadávka uplatnená na súde (za takéto uplatnenie potom možno nepochybne považovať tiež vymáhanie pohľadávky exekúciou), považuje sa nárok na náhradu trov konania za jej príslušenstvo (Uz NS ČR sp. zn. 20 Cdo 5406/2007 zo dňa 25. 08. 2008). V zmysle uvedeného je zrejmé, že príslušenstvom pohľadávky je aj nárok na náhradu trov konania, ktorý možno podradiť pod náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Aj odborná literatúra zastáva názor, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktorými sú nepochybne i trovy súdneho konania, v ktorom bola pohľadávka uplatnená, sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Rozhodnutím Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 29CbZm/11/2018 z o dňa 11. 02. 2020 bol žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré do dnešného dňa neboli zo strany žalobcu uhradené, čo potvrdili aj strany sporu vo svojich odpovediach na výzvu súdu. Z uvedeného dôvodu je tu podľa súdu naďalej potreba úpravy pomerov účastníkov konania nariadeným zabezpečovacím opatrením. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie nezistil, že by boli podľa ust. § 334 CSP splnené zákonné dôvody pre zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, a to ani v časti, preto návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný bol v plnej miere úspešný. Žalovanému priznal nielen nárok na náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ale aj v konaní pred odvolacím súdom, z dôvodu aplikácie ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 396 ods. 3 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP súd v prejednávanej spore nevzhliadol. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 CSP).

Uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia obsahovalo poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 14. 11. 2023. Navrhol, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zruší a návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovie.

Bol toho názoru, že súd prvej inštancie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na charakter zabezpečovacieho opatrenia, ktorého rámec jednoznačne definuje ust. § 343 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená“. Exekučné konanie vedené voči žalobcovi ohľadne pohľadávky, ktorá bola zabezpečená predmetným zabezpečovacím opatrením bolo ukončené, nakoľko žalobca uhradil v exekučnom konaní vymáhanú sumu v plnom rozsahu, o čom predložil vo svojom návrhu aj listinné dôkazy. Je teda nesporné, že aktuálne nemôže existovať obava, ktorú predpokladá ust. § 343 ods. 1 CSP ako podmienku pre nariadenie a trvanie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca sám splnil v exekučnom konaní vymáhaný nárok v celom vymáhanom rozsahu, a preto ani hypoteticky nemôže existovať obava, že by bola budúca exekúcia voči nemu ohrozená. Z uvedeného dôvodu potom nie je naplnený ani základný predpoklad na zriadenie, resp. trvanie predmetného zabezpečovacieho opatrenia a žalobca si nevie predstaviť, aký iný dôkaz by mal predložiť na preukázanie pominutia dôvodov, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, ako ten, ktorý už predložil, a to upovedomenie súdneho exekútora JUDr. Vojtecha Markoviča PhD. o ukončení exekúcie sp. zn. 381EX 271/22.

Žalobca bol toho názoru, že svojim aktívnym konaním v exekučnom konaní preukázal pominutie dôvodov, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. Naďalej je ale sporná existencia samotnej zabezpečovanej pohľadávky, keďže žalovaný doteraz žiadnym dôkazom nepreukázal, že žalobca je povinný plniť konkrétnu pohľadávku titulom náhrady trov konania, nepreukázal výšku samotnej pohľadávky a ani to, že sa jedná o pohľadávku splatnú, teda takú, ktorú má žalobca povinnosť plniť. Priznanie nároku na náhradu trov konania nemožno v tomto prípade definovať ako pohľadávku v právnom slova zmysle, nakoľko sa jedná iba o nárok, ktorého výška a splatnosť doteraz nebola nijakým spôsobom judikovaná a preukázaná.

Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 29. 11. 2023. Uviedol, že súd prvej inštancie sa podľa ust. § 391 ods. 2 CSP riadil právnym názorom odvolacieho súdu a správne aplikoval jeho závery. Žalovaný považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a v plnom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením a postupom súdu. Trovy konania zabezpečené sudcovským záložným právom doposiaľ neboli zo strany žalobcu v žiadnom rozsahu zaplatené, je namieste, aby sudcovské záložné právo trvalo aj naďalej. Skutočnosť, že časť zabezpečovanej pohľadávky už bola v exekúcii vymožená neodstraňuje obavu vymožitelnosti zvyšnej časti pohľadávky, t. j. jej príslušenstva - trov súdneho konania.

Žalovaný bol toho názoru, že práve existencia sudcovského záložného práva v značnej miere „motivovala“ žalobcu k uspokojeniu časti nároku vymáhaného v exekúcii. Zabezpečovacie opatrenie v podobe zriadeného sudcovského záložného práva efektívne plnilo svoju funkciu a žalovaný preto nevidí žiaden dôvod, prečo by túto zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu nemalo plniť do úplného vymoženia zabezpečovanej pohľadávky, najmä ak okolnosti, pre ktoré sa zriadilo, sa nezmenili, nerátajúc čiastočné vymoženie pohľadávky cestou núteného výkonu rozhodnutia, čo žalovaný nepovažuje za odpadnutie dôvodu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Analogicky, ani zmluvné záložné právo nezaniká, ak je uspokojená iba časť zabezpečovanej pohľadávky.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol v celom rozsahu, a tým potvrdil v celom rozsahu uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 16C/39/2023 zo dňa 26. 10. 2023. Zároveň žiadal, aby súd priznal žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov – ďalej aj CSP) skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, či bolo podané stranou, ktorá je na podanie odvolania oprávnená, ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, a to všetko bez nariadenia odvolacieho pojednávania – ust. § 385 ods. 1 CSP contra legem. Odvolací súd teda skúmal splnenie zákonných predpokladov pre to, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska jeho správnosti bolo možné podrobiť vecnému odvolaciemu prieskumu, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu zo dňa 14. 11. 2023 je potrebné podľa ust. § 386 písm. c/ CSP odmietnuť z dôvodu, že bolo podané proti rozhodnutiu č. k. 16C/39/2023-130 zo dňa 26. 10. 2023, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenia.

Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a/ zastavení konania,
- b/ odmietnutí podania vo veci samej,
- c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l/ zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m/ nároku na náhradu trov konania,
- n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p/ postúpení právomoci do cudziny.

Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c/ súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d/ nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

12. Podľa Civilného sporového poriadku je proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Odvolací súd môže rozhodnúť o podanom odvolaní tak, že ho odmietne (ust. § 386 CSP), alebo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdí, zmení alebo zruší (ust. § 387 ods. 1, § 388, § 389 ods. 1, 2 CSP).

13. Zákon pripúšťa odvolanie proti uzneseniam, ktoré sú taxatívne vymenované vo vyššie citovanom ust. § 357 CSP. Proti iným uzneseniam odvolanie nie je prípustné. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť uznesenie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom. Ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému prípustné nie je, odvolací súd takéto odvolanie odmietne.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca ako odvolateľ odvolaním napadol uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým tento súd (riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení č. k. 11Co/32/2023-74 zo dňa 24. 08. 2023) zamietol jeho návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia. Takéto uznesenie nie je v ust. § 357 CSP uvedené, z čoho vyplýva, že proti nemu nie je odvolanie objektívne prípustné. V zmysle ust. § 357 písm. e/ CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu o zrušení neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia, teda proti uzneseniu, ktorým súd návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel (zabezpečovacie opatrenie zrušil), čo ale nie je prejednávaný prípad, keďže odvolaním bolo napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia.

Aj dôvodová správa k ust. § 357 CSP hovorí o tom, že ustanovenie koncepčne mení prípustnosť odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie v tom zmysle, že sa taxatívnou enumeráciou stanovuje okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné.

Na podporu svojej argumentácie o neprípustnosti odvolania proti uzneseniu súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 5Obdo/37/2021 zo dňa 28. 07. 2022, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2023 ako rozhodnutie pod č. 6, v ktorom tento súd judikoval „II. Podľa ustanovenia § 357 písm. e) CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovenia § 334 a § 335 ods. 1 CSP, t. j. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia zamietne“. V odôvodnení tohto uznesenia najvyšší súd okrem iného uviedol, že z ust. § 357 CSP vyplýva, že zákonodarca zvolil niekoľko spôsobov vymedzenia prípustnosti odvolania, pričom precízne formuluje, či ide o uznesenie, vo vzťahu ku ktorému ide o akékoľvek procesné riešenie, alebo o uznesenie výlučne zamietajúce. Ak uvádza uznesenie o zrušení neodkladného opatrenia, a nie uznesenie o návrhu (tak ako to zodpovedá písmenu d/), potom je dôvodné tvrdiť, že zámerom bolo umožniť odvolací prieskum len vtedy, ak nastane v trvaní neodkladného opatrenia zmena, t.j. nie vtedy, keď jeho dôvody stále trvajú, pričom postačuje, že sa s návrhom vysporiada (vzhľadom na osobitosť tohto inštitútu a jeho rýchlosť) len súd prvej inštancie. Uvedené možno podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu vzťahovať i na konanie o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia a to i s poukazom na ust. § 344 CSP.

Taktiež možno poukázať i na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6Cdo/197/2020 zo dňa 07. 12. 2022, sp. zn. 2ObdoK/6/2023 zo dňa 31. 10. 2023, 6Cdo/121/2023 zo dňa 26. 10. 2023), z ktorých možno vyvodit' neprípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia.

S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že ak by mal zákonodarca v úmysle pripustiť odvolanie aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, formuloval by prípustnosť odvolania rovnakým spôsobom, ako je to uvedené napr. v ust. § 357 písm. d/ CSP, t.j. pripustil by odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia podľa ust. § 334 CSP (zrušenie neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov) a ust. § 335 ods. 1 CSP (zrušenie neodkladného opatrenia pre procesný neúspech žalobcu vo veci samej).

14. Na závere odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania nič nemení ani nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o možnosti podať odvolanie aj proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia. Nesprávne poučenie strán o možnosti podať odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia ale nezakladá procesnú legitimitáciu na uplatnenie tohto opravného prostriedku, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Civilný sporový poriadok v ust. § 362 ods. 3 poskytuje stranám ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania, ktorá ochrana spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

15. Konajúci senát odvolacieho súdu si je vedomý toho, že vo Veľkom komentári k Civilnému sporovému poriadku je prezentovaný názor, že odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia (v predmetnej veci zabezpečovacieho

opatrenia), keď sa v ňom uvádza: „V súlade s § 357 písm. e) CSP je proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP, vrátane uznesenia o zamietnutí návrhu na jeho zrušenie, odvolanie prípustné.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1134 s.). Aj takýto výklad ust. § 334 CSP v časti „I. Zrušenie neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov“ na strane 1134 mohol prispieť k nesprávnemu poučeniu strán sporu súdom prvej inštancie. Autor tejto časti komentára je však zároveň aj autorom článku uverejneného v Bulletin slovenskej advokácie č. 6/2016, kde sa na str. 6 okrem iného uvádza „Odvolanie zákon pripúšťa aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1 CSP [§ 357 písm. e) CSP]. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia nemožno podať odvolanie“.

16. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu (dikciu ust. § 357 písm. e) CSP, dôvodovú správu k ust. § 357 CSP, ako i vyššie označené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR) odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, v dôsledku čoho bolo potrebné jeho odvolanie odmietnuť podľa ust. § 386 písm. c) CSP ako neprípustné. Odvolací súd sa potom už nezaoberal odvolacími námietkami žalobcu.

17. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania v prípade, že odvolanie bolo odmietnuté. V danom prípade sa konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval vo veci samej, a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v prípade odmietnutia odvolania je v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP obsahom a účelom najbližšie ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd analogicky aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP a trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako procesne fakticky úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi. O výške náhrady trov konania (prvostupňového i odvolacieho) v predmetnej veci rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 druhá veta CSP a ust. § 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 1, 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)